

บทที่ 5

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดผลัดกับปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ของ การหยุดในแง่มุมของบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)และ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)

5.1 ภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างการจัดผลัดกับปริมาณและลักษณะทาง กลศาสตร์ของการหยุดในแง่มุมของบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(Interviewer-IR) และการเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ (Interviewee-IE)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดผลัดกับปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ของการหยุดในแง่มุมของบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์ (interviewer-IR) และการเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ (interviewee-IE) เป็นการศึกษาความแตกต่างของการใช้รูปแบบการหยุดในการจัดผลัดในการสนทนาระหว่างผู้ร่วมสนทนา 2 คนที่มีบทบาทประจำตัวในการสนทนาแตกต่างกันคือเป็นผู้ขอข้อมูลหรือผู้สัมภาษณ์(IR) และผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ผลการศึกษาพบว่าบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ของผู้ร่วมสนทนาทำให้ผู้ร่วมสนทนามีปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ของการหยุดแตกต่างกัน กล่าวคือ ในส่วนของปริมาณพบว่าบทบาทการเป็นผู้ให้สัมภาษณ์จะทำให้ผู้ร่วมสนทนาคนนั้นมีปริมาณการหยุดในการครองผลัด การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น และการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นมากกว่าผู้ร่วมสนทนาที่มีบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์ และบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์จะทำให้ผู้ร่วมสนทนานี้มีปริมาณการหยุดในการชิงผลัดมากกว่าผู้ให้สัมภาษณ์ และในส่วนของค่าระยะเวลาของการหยุดพบว่าบทบาทการเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ทำให้ผู้ร่วมสนทนาที่มีบทบาทนี้มักจะคิดนานกว่าผู้ร่วมสนทนาที่มีบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์ กล่าวคือพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์จะมีค่าระยะเวลาของการหยุดในการครองผลัด การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น และการเปลี่ยนผลัดแบบมีการชิงผลัด มากกว่าผู้สัมภาษณ์ แต่จะมีค่าระยะเวลาของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นสั้นกว่าผู้สัมภาษณ์ แต่จากการทดสอบความแตกต่างของค่าระยะเวลาของการหยุดในการจัดผลัดแต่ละประเภทระหว่างผู้สัมภาษณ์กับผู้ให้สัมภาษณ์ด้วยวิธีการทางสถิติ พบว่า มีเพียงกรณีของการหยุดในการครองผลัดเท่านั้นที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า บทบาทประจำตัวในการเป็นผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ของผู้ร่วมสนทนาและลักษณะเฉพาะบุคคลของผู้พูด(ideosyncratic)น่าจะเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับความแตกต่างของค่าระยะเวลาของการหยุด

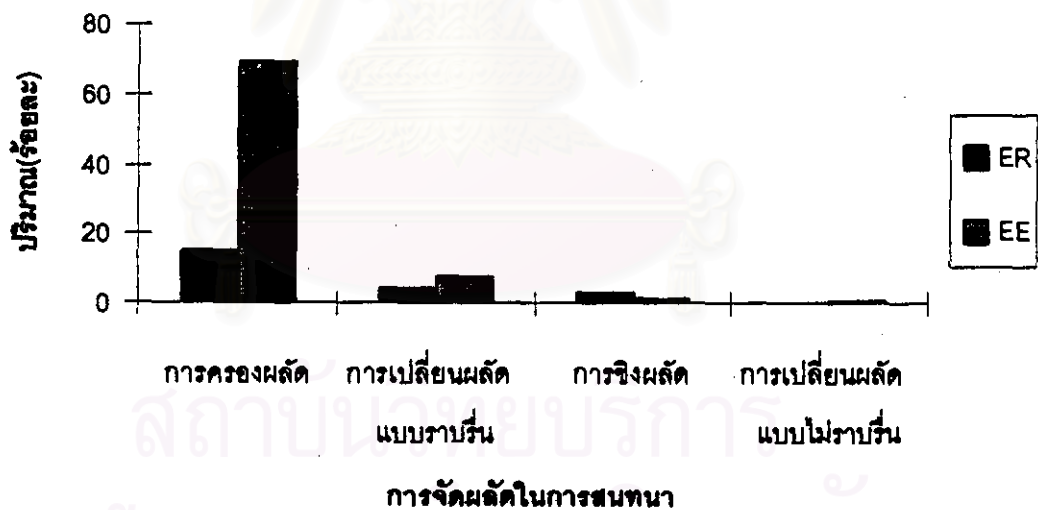
ในการครองผลัด ส่วนการจัดผลัดประเภทอื่นๆน่าจะได้รับอิทธิพลจากบทบาทประจำตัวในการเป็นผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ของผู้ร่วมสนทนาและบริบทการใช้ภาษาขณะนั้นๆ เช่น ความยากง่ายของประเด็นที่กำลังสนทนา ความต้องการพูดของผู้ร่วมสนทนา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมสนทนา และหัวข้อการสนทนาขณะนั้นๆ จากการศึกษารูปแบบของการหยุดในการจัดผลัดของผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์พบว่าผู้สัมภาษณ์จะมีรูปแบบที่ค่อนข้างแน่นอน คือ จะมีค่าระยะเวลาของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นยาวที่สุด รองลงมาคือ ค่าระยะเวลาของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น ค่าระยะเวลาของการหยุดในการครองผลัด และค่าระยะเวลาของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบมีการชิงผลัด ตามลำดับ แต่รูปแบบระยะเวลาของการหยุดของผู้ให้สัมภาษณ์จะมีค่าระยะเวลาของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ในครั้งนั้นๆ คือ ถ้าเป็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจะมีค่าระยะเวลาของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นนานกว่าการสัมภาษณ์ข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ จึงพบว่าในการสัมภาษณ์ความคิดเห็น ผู้ให้สัมภาษณ์จะมีค่าระยะเวลาของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นยาวกว่าค่าระยะเวลาของการหยุดในการครองผลัด ส่วนในการสัมภาษณ์ข้อเท็จจริงจะพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์จะมีค่าระยะเวลาของการหยุดในการครองผลัดนานกว่าค่าระยะเวลาของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น แต่ทั้งนี้จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระยะเวลาของการหยุดในการจัดผลัดทั้ง 4 ประเภททั้งในผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์จะพบว่าค่าระยะเวลาของการหยุดในการจัดผลัดส่วนใหญ่จะมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งการที่พบว่าค่าเฉลี่ยระยะเวลาของการหยุดในการจัดผลัดแต่ละประเภทมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างสูง แสดงว่า ผู้ร่วมสนทนา อันได้แก่ ผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ น่าจะมีได้ใช้ระยะเวลาของการหยุดเพียงอย่างเดียวในการจัดผลัดการสนทนา แต่น่าจะมีการใช้สัญญาณหลายประการ เช่น ทำนองเสียง การเน้นเสียง รูปทางวากยสัมพันธ์ และอากัปกริยา ร่วมกัน

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดผลัดกับปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ของการหยุดกับการจัดผลัดในแง่ มุมของบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ของการหยุดกับการจัดผลัดในการสนทนาในแง่ มุมของบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)โดยภาพรวมจะแสดงให้เห็นว่าบทบาทการเป็นผู้ขอข้อมูลของผู้สัมภาษณ์และบทบาทการเป็นผู้ให้ข้อมูลของผู้

ให้สัมภาษณ์จะมีอิทธิพลต่อปริมาณและค่าระยะเวลาของการหยุดที่ผู้ร่วมสนทนาใช้ในการจัดผลัด กล่าวคือ ในส่วนของปริมาณพบว่าหน้าที่ในการเป็นผู้ขอข้อมูลของผู้สัมภาษณ์และหน้าที่ในการเป็นผู้ให้ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์จะมีอิทธิพลต่อโอกาสในการเป็นผู้พูดของผู้ร่วมสนทนา โดยผู้ให้สัมภาษณ์จะได้มีโอกาสเป็นผู้พูดมากกว่าผู้สัมภาษณ์ นอกจากนี้แล้วบทบาททั้ง 2 นี้ยังมีอิทธิพลต่อปริมาณการหยุดในการจัดผลัดแต่ละประเภทของผู้ร่วมสนทนาทั้ง 2 ด้วย และในส่วนของค่าระยะเวลาของการหยุดจะพบว่าผู้ร่วมสนทนาที่มีบทบาทเป็นผู้ให้สัมภาษณ์จะมีค่าระยะเวลาของการหยุดในการครองผลัด การเปลี่ยนผลัดแบบมีการชิงผลัด และการเปลี่ยนแบบราบรื่น ยาวกว่าผู้ร่วมสนทนาที่มีบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์ และผู้ให้สัมภาษณ์จะมีค่าระยะเวลาของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นสั้นกว่าผู้สัมภาษณ์ ซึ่งจะสะท้อนถึงบทบาทและหน้าที่ที่แตกต่างกันของผู้ร่วมสนทนาทั้งสองได้เช่นเดียวกับในเรื่องของปริมาณ

ปริมาณการหยุดที่ผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ใช้ในการจัดผลัดประเภทต่างๆ ในการสนทนาสามารถแสดงได้ดังภาพต่อไปนี้¹

ภาพที่ 5.1 ปริมาณการหยุดที่ผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ใช้ในการจัดผลัดประเภทต่างๆ โดยภาพรวม

¹ ปริมาณการหยุดที่เสนอในที่นี้เป็นเฉพาะการหยุดที่มีช่วงเงียบเชิงกลศาสตร์ ส่วนปริมาณการหยุดที่ได้จากการวิเคราะห์เชิงไวยากรณ์ทั้งหมดจะไม่นับที่สอดคล้องกัน โดยสามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในภาคผนวก

จากภาพจะเห็นได้ว่าการสนทนาระหว่างผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ปริมาณการหยุดในการจัดผลัดการสนทนาส่วนใหญ่จะเป็นของผู้ให้สัมภาษณ์(IE) คือมีถึงร้อยละ 78.1 ของปริมาณการหยุดในการจัดผลัดการสนทนาทั้งหมด โดยจำแนกได้เป็นปริมาณการหยุดในการครองผลัดร้อยละ 69.2 ปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นร้อยละ 7.5 ปริมาณการหยุดในการชิงผลัดร้อยละ 1 และปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นร้อยละ 0.4 ส่วนปริมาณการหยุดในการจัดผลัดการสนทนาของผู้สัมภาษณ์(IR)จะมีเพียงร้อยละ 21.9 ของปริมาณการหยุดในการจัดผลัดการสนทนาทั้งหมด โดยจำแนกได้เป็นปริมาณการหยุดในการครองผลัดร้อยละ 14.9 ปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นร้อยละ 3.8 ปริมาณการหยุดในการชิงผลัดร้อยละ 3.1 และปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นร้อยละ 0.1 ปริมาณการหยุดในการจัดผลัดการสนทนาของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)เช่นนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของการสนทนาแบบการสัมภาษณ์ คือ ผลัดการพูดของผู้ร่วมสนทนาทั้ง 2 คนจะไม่เท่ากัน โดยผลัดการพูดส่วนใหญ่จะเป็นของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)

เมื่อเปรียบเทียบปริมาณการจัดผลัดแต่ละประเภทระหว่างผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีปริมาณการหยุดในการครองผลัด การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น และการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น มากกว่าผู้สัมภาษณ์(IR) และผู้สัมภาษณ์(IR)จะมีปริมาณการหยุดในการชิงผลัดมากกว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะสะท้อนถึงบทบาทการเป็นผู้ให้ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ที่ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ได้มีโอกาสรับผลัดมากและมีโอกาสครองผลัดมาก ส่วนบทบาทการเป็นผู้ขอข้อมูลของผู้สัมภาษณ์(IR)ทำให้ผู้สัมภาษณ์(IR)มีการส่งผลัดให้ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มากและจะเข้าชิงผลัดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE) มากเช่นกัน เมื่อพิจารณาปริมาณการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นในการสัมภาษณ์นี้ จะพบว่ามีปริมาณน้อยมาก อาจกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นเป็นลักษณะไม่ปกติของการสนทนาแบบสัมภาษณ์ คือ โดยปกติแล้วในการสัมภาษณ์ผู้ร่วมสนทนาทั้ง 2 คนมักจะพยายามให้การสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นต่อเนื่อง และเมื่อพิจารณาปริมาณการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)เทียบกัน จะพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีปริมาณการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นมากกว่าผู้สัมภาษณ์(IR) ซึ่งจะสะท้อนว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะถือว่าเป็นหน้าที่ของตนในการให้ข้อมูลเพื่อให้การสนทนาดำเนินต่อไป ดังนั้นเมื่อผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ส่งผลัดให้ผู้สัมภาษณ์(IR)แล้วผู้สัมภาษณ์(IR)ไม่เข้ามารับผลัดผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จึงมักเข้ารับผลัดอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณการจัดผลัดแต่ละประเภทจะพบว่าผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีปริมาณการจัดผลัดแต่ละประเภทไปในทำนองเดียวกัน คือ จะมี

ปริมาณการครองผลัดมากที่สุด รองลงมาคือปริมาณการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น การชิงผลัด และการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น ตามลำดับ ซึ่งลักษณะเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่าเวลาส่วนใหญ่ในการสัมภาษณ์จะเป็นการพูดของผู้พูดคนเดียว และการแลกเปลี่ยนผลัดการพูดระหว่างผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ส่วนใหญ่จะเป็นไปอย่างราบรื่น เนื่องจากพบว่าปริมาณการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นมากกว่าปริมาณการชิงผลัดและปริมาณการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นรวมกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการหยุดกับการจัดผลัดการสนทนาในแง่มุมของบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)โดยภาพรวมสามารถแสดงผลค่าเชิงกลของการหยุดที่ใช้ในการจัดผลัดประเภทต่างๆของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 ค่าเชิงกลของการหยุดในการจัดผลัดการสนทนาประเภทต่างๆของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)โดยภาพรวม

ประเภทของการจัดผลัด	ค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุด (ms) และ (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	
	ผู้สัมภาษณ์(IR)	ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)
การครองผลัด	323.7 (261.5)	< 408.6 (280.6)
การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น	358.1 (287.9)	< 404.5 (343)
การชิงผลัด	175.1 (139.6)	< 191.1 (159.7)
การเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น	1826.3 (.)	> 1287.8 (282.6)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดที่ใช้ในการจัดผลัดแต่ละประเภทของผู้สัมภาษณ์(IR)เทียบกับผู้ให้สัมภาษณ์(IE) พบว่า บทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มีผลต่อระยะเวลาการหยุดที่ผู้ร่วมสนทนาใช้ในการจัดผลัดการสนทนา เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ให้ข้อมูลมักจะใช้เวลาในการจัดผลัดแต่ละประเภทมากกว่าผู้สัมภาษณ์(IR)ซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ขอข้อมูล กล่าวคือ ในกรณีการครองผลัด ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะปล่อยให้เกิดช่วงเงียบในการพูดนานกว่าผู้สัมภาษณ์(IR) ($\bar{x} = 408.6 \text{ ms} > 323.7 \text{ ms}$) โดยความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05¹ ในกรณีการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะเข้ารับผลัดที่ผู้สัมภาษณ์(IR)ส่งมาให้ช้ากว่าเมื่อผู้สัมภาษณ์(IR)เข้ารับผลัดที่

¹ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดในการจัดผลัดระหว่างผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ด้วยสถิติ Independent-Samples T Test

ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ส่งมาให้ ($\bar{x} = 404.5 \text{ ms} > 358.1 \text{ ms}$) แต่ความแตกต่างนี้เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในกรณีการชิงผลัด ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะเข้าชิงผลัดการพูดจากผู้สัมภาษณ์(IR)ช้ากว่าเมื่อผู้สัมภาษณ์(IR)เข้าชิงผลัดการพูดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ($\bar{x} = 191.1 \text{ ms} > 175.1 \text{ ms}$) โดยเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกรณีการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นพบข้อมูลน้อยมาก คือ ในผู้สัมภาษณ์(IR)พบเพียง 1 ครั้ง และผู้ให้สัมภาษณ์(IE) พบ 10 ครั้ง โดยจะสังเกตได้ว่าค่าระยะเวลาของการหยุดในการสัมภาษณ์ของผู้สัมภาษณ์(IR)ที่พบเพียง 1 ครั้งนี้จะสูงมาก(1826.3 ms) และจะมากกว่าค่าระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ที่พบในงานวิจัยนี้ทั้งหมด (IE: $R=1811.4-1005.5 \text{ ms}$) แสดงว่าในการสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์(IR)จะให้โอกาสในการเข้ารับผลัดแก่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มาก โดยจะรอจนแน่ใจก่อนว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะไม่เข้ารับผลัดจริงๆ ผู้สัมภาษณ์(IR)จึงจะเข้ารับผลัดอีกครั้ง

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาของการหยุดกับการจัดผลัดการสนทนาของผู้สัมภาษณ์(IR) พบว่า ผู้สัมภาษณ์(IR)มีการใช้ระยะเวลาการหยุดเพื่อจัดผลัดการสนทนาประเภทต่างๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าผู้สัมภาษณ์(IR) จะปล่อยให้เกิดช่วงเงียบนานที่สุดในกรณีที่ได้รับผลัดการพูดของตนเองเนื่องจากเมื่อส่งผลัดแล้วผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ไม่รับผลัด (การเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น) รองลงมาคือ กรณีที่ผู้สัมภาษณ์(IR)เข้ารับผลัดการพูดที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ส่งมาให้(การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น) ทั้งนี้การหยุดในกรณีการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นและการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นมีค่าระยะเวลา มากกว่าการหยุดในกรณีที่ผู้สัมภาษณ์(IR)ยังต้องการครองผลัดอยู่ และกรณีที่ผู้สัมภาษณ์(IR) เข้าชิงผลัดการพูดของผู้ให้สัมภาษณ์(IE) เรียงลำดับค่าระยะเวลาเฉลี่ยได้ดังนี้ $\bar{x} = 1826.3 \text{ ms} > 358.1 \text{ ms} > 323.7 \text{ ms} > 175.1 \text{ ms}$

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาของการหยุดกับการจัดผลัดการสนทนาของผู้ให้สัมภาษณ์(IE) พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มีค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดเพื่อจัดผลัดการสนทนาประเภทต่างๆแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE) จะปล่อยให้เกิดช่วงเงียบนานที่สุดในกรณีการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น รองลงมาคือ กรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ยังต้องการครองผลัดอยู่ ซึ่งในทั้ง 2 กรณีนี้การหยุดจะยาวกว่าการหยุดในกรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)เข้ารับผลัดการพูดของผู้สัมภาษณ์(IR) กรณีที่ช่วงการหยุดสั้นที่สุดคือกรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)เข้าชิงผลัดการพูดจากผู้สัมภาษณ์(IR) เรียงลำดับตามค่าระยะเวลาเฉลี่ยได้ดังนี้ $\bar{x} = 1287.8 \text{ ms} > 408.6 \text{ ms} > 404.5 \text{ ms} > 191.1 \text{ ms}$

เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งแสดงการกระจายของค่าระยะเวลาการหยุดจะพบว่ามีการกระจายของระยะเวลาการหยุดค่อนข้างสูงทั้งในผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ซึ่งอาจเป็นเพราะการจัดผลัดมิได้เป็นสัญญาณชนิดเดียวที่ผู้พูดและผู้ฟังใช้ในการจัดผลัดแต่ยังมีสัญญาณประเภทอื่นๆ เช่น ทำนองเสียง การสบตา อากัปกริยา หรือท่าทาง ร่วมด้วย แต่ถ้าเทียบค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระยะเวลาการหยุดระหว่างผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE) จะพบว่าระยะเวลาการหยุดของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีการเบี่ยงเบนจากจุดศูนย์กลางมากกว่าของผู้สัมภาษณ์(IR) ซึ่งอาจเป็นเพราะในการศึกษานี้มีผู้ให้สัมภาษณ์(IE)หลายคน

จากการศึกษาภาพรวมของความสัมพันธ์ระหว่างค่าระยะเวลาของการหยุดกับการจัดผลัดการสนทนาในแง่มุมมองของบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)พบว่าบทบาททั้ง 2 นี้ทำให้ผู้ร่วมสนทนามีการใช้รูปแบบระยะเวลาการหยุดในการจัดผลัดประเภทต่างๆแตกต่างกัน ดังแสดงได้ดังภาพต่อไปนี้

ระยะเวลาในการหยุดของผู้สัมภาษณ์ (IR)			
การเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น	>	การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น	>
1826 ms		358 ms	

ระยะเวลาในการหยุดของผู้ให้สัมภาษณ์ (IE)			
การเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น	>	การครองผลัด	>
1288 ms		409 ms	
		>	405 ms
			>
			191 ms

ภาพที่ 5.2 รูปแบบระยะเวลาการหยุดในการจัดผลัดการสนทนาในแง่มุมมองของบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)โดยภาพรวม

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดผลัดกับปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ของการหยุดในแง่มุมมองของบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)แต่ละกรณี

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดผลัดกับปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ของการหยุดในแง่มุมมองของบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE) แต่ละกรณีจะแสดงให้เห็นความแตกต่างของปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ของการหยุดในการจัดผลัดแต่ละประเภทของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE) และความแตกต่างของปริมาณและ

ลักษณะทางกลศาสตร์ในการจัดผลัดทั้ง 4 ประเภทของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)แต่ละกรณี

5.3.1 ความแตกต่างของปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ของการหยุดในการจัดผลัดแต่ละประเภท ของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)

ความแตกต่างของปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ของการหยุดในการครองผลัด การเปลี่ยนผลัดแบบมีการชิงผลัด การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น และการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น ของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะแสดงให้เห็นว่าบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีอิทธิพลต่อการใช้ปริมาณและระยะเวลาของการหยุดของผู้ร่วมสนทนา และความแตกต่างของปริมาณและระยะเวลาของการหยุดในการจัดผลัดแต่ละประเภทของกรณีศึกษาทั้ง 4 จะแสดงให้เห็นว่าได้รับอิทธิพลจากบริบทการใช้ภาษาหลายประการ เช่น วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ หัวข้อของการสนทนา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมสนทนา รวมถึงลักษณะเฉพาะบุคคลด้วย

1) การครองผลัด

ปริมาณการหยุดในการครองผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณีแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 ปริมาณการหยุดในการครองผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของกรณีศึกษา 4 กรณี

บทบาทของ ผู้ร่วมสนทนา	ปริมาณการหยุด (%) (ครั้ง)			
	การสัมภาษณ์ความคิดเห็น		การสัมภาษณ์ข้อเท็จจริง	
	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
ผู้สัมภาษณ์(IR)	21 (95)	16 (84)	24 (96)	12 (68)
	^	^	^	^
ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)	79 (365)	84 (431)	76 (302)	88 (484)

เมื่อพิจารณาปริมาณการหยุดในการครองผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)เทียบกับผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะพบว่าปริมาณการหยุดในการครองผลัดของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมากกว่าปริมาณการหยุดในการครองผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)ทุกกรณี แสดงว่าในการสนทนาแบบการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีโอกาสพูดมากกว่าผู้สัมภาษณ์(IR) เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์เป็นคนให้ข้อมูล

ปริมาณการหยุดในการครองผลัดของกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณี สามารถแสดงเทียบกันได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3 ปริมาณการหยุดในการครองผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE) เปรียบเทียบระหว่างกรณีศึกษา

บทบาทของ ผู้ร่วมสนทนา	ปริมาณการหยุด (%) (ครั้ง)						
	กรณีที่ 3	>	กรณีที่ 1	>	กรณีที่ 2	>	กรณีที่ 4
IR	28 (96)	>	28 (95)	>	24 (84)	>	20 (68)
IE	กรณีที่ 4	>	กรณีที่ 2	>	กรณีที่ 1	>	กรณีที่ 3
	31 (484)	>	27 (431)	>	23 (365)	>	19 (302)

เมื่อพิจารณาปริมาณการหยุดในการครองผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)ของข้อมูลทั้ง 4 กรณี พบว่า ผู้สัมภาษณ์(IR)จะมีปริมาณการหยุดแตกต่างกันในแต่ละกรณี กล่าวคือ จะมีปริมาณการหยุดมากที่สุดในกรณีที่ 3 (สุทธิชัย-ประวดี) รองลงมาคือ กรณีที่ 1 (สุทธิชัย-อัมมาร) กรณีที่ 2 (สุทธิชัย-ธีรยุทธ) และจะน้อยที่สุดในกรณีที่ 4 (สุทธิชัย-บำรุงฤทธิ์) ตามลำดับ แสดงว่าในกรณีที่ 3 และกรณีที่ 1 ผู้สัมภาษณ์(IR)จะมีการพูดต่อเนื่องมากกว่ากรณีที่ 2 และกรณีที่ 4 และในกรณีที่ 4 ผู้สัมภาษณ์(IR)จะมีการพูดต่อเนื่องน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาปริมาณผลัดการพูดที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันของผู้สัมภาษณ์(IR)จะพบว่าในการสัมภาษณ์ทั้ง 4 กรณีผู้สัมภาษณ์(IR)จะมีปริมาณผลัดที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันยาวที่สุดใกล้เคียงกัน คือ ประมาณ 10 ผลัด (กรณีที่ 1 : 10 ผลัด, กรณีที่ 2 : 9 ผลัด, กรณีที่ 3 : 8 ผลัด, กรณีที่ 4 : 7 ผลัด)

เมื่อพิจารณาปริมาณการหยุดในการครองผลัดของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ทั้ง 4 กรณีเทียบกัน พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในแต่ละกรณีจะมีปริมาณการหยุดแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 4 จะมีปริมาณการหยุดมากที่สุด รองลงมาคือ กรณีที่ 2 และกรณีที่ 1 และกรณีที่ 3 จะมีปริมาณการหยุดในการครองผลัดน้อยที่สุด ตามลำดับ แสดงว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 4 คือ คุณบำรุงฤทธิ์ จะมีการพูดต่อเนื่องมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นเพราะคุณบำรุงฤทธิ์เล่ารายละเอียดของเหตุการณ์ อีกทั้งมีลักษณะการพูดที่ค่อนข้างติดขัด และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 3 จะมีการพูดต่อเนื่องกันน้อยที่สุด ซึ่งในกรณีที่ 3 นี้จะแตกต่างจากกรณีอื่นค่อนข้างมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 3 มีการอธิบายหรือบอกข้อมูลน้อยกว่ากรณีอื่น เมื่อพิจารณาปริมาณผลัดที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณี

ที่ 1 จะมีปริมาณการครองผลัดต่อเนื่องกันยาวที่สุด (44 ผลัด) รองลงมาคือ 2 (38 ผลัด) 4 (37 ผลัด) และ 3 (17 ผลัด) ตามลำดับ ซึ่งจะสังเกตได้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 1 กรณีที่ 2 และกรณีที่ 4 จะมีปริมาณการครองผลัดต่อเนื่องใกล้เคียงกัน ซึ่งแสดงว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีเหล่านี้มีการอธิบาย ชี้แจง หรือให้รายละเอียดมาก แต่จะแตกต่างมากกับกรณีที่ 3 ซึ่งแสดงว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 3 นี้ไม่ค่อยมีการให้รายละเอียดของข้อมูลมากนัก

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณีแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.4 ค่าเชิงกลของการหยุดในการครองผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของข้อมูลทั้ง 4 กรณี

บทบาทของ ผู้ร่วมสนทนา	ค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุด (ms)และ(ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)			
	การสัมภาษณ์ความคิดเห็น		การสัมภาษณ์ข้อเท็จจริง	
	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
ผู้สัมภาษณ์(IR)	353.6 (302.3)	339.7 (263.9)	280.8 (228.1)	322.9 (237.6)
	^	^	^	^
ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)	465.3 (292.8)	386.6 (276.9)	393.5 (309.1)	394.8 (249.1)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)เทียบกับผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะพบว่าผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะใช้ระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดแตกต่างกันโดยไม่ซ้อนทับกันเลย (IR: \bar{x} 280.8 ms - 353.6 ms, IE: \bar{x} 386.6 ms - 465.3 ms) และเมื่อทดสอบความแตกต่างนี้ด้วยสถิติ t-test จะพบว่าเป็นความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกรณีที่ 1 กรณีที่ 3 และกรณีที่ 4 แต่ในกรณีที่ 2 จะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และพบว่าทั้ง 4 กรณีนี้ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะใช้ระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดนานกว่าผู้สัมภาษณ์(IR) ซึ่งสอดคล้องกับปริมาณการหยุดในการครองผลัด ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าบทบาทการเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของผู้ร่วมสนทนาจะมีอิทธิพลต่อปริมาณและระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดการสนทนา คือ ผู้ร่วมสนทนาที่มีบทบาทเป็นผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีการหยุดขณะครองผลัดมากและนานกว่าผู้ร่วมสนทนาที่มีบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์(IR)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดของข้อมูลทั้ง 4 กรณีเทียบกัน พบว่า ผู้สัมภาษณ์(IR)คือคุณสุทธิชัยจะใช้ระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดในกรณีต่างๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ คุณสุทธิชัยจะหยุดขณะครองผลัดนานที่สุดในกรณีที่ 1 รองลงมาคือ กรณีที่ 2 กรณีที่ 4 และกรณีที่ 3 ตามลำดับ (\bar{x} : 353.6 ms > 339.7 ms > 322.9 ms > 280.8 ms) ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจอธิบายได้ว่าเนื่องจากกรณีที่ 1 และกรณีที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ผู้สัมภาษณ์(IR)อาจจะไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นมากนัก ดังนั้นในการสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์(IR)ต้องคิดตามประเด็นต่างๆที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)พูดถึงเพื่อจะได้ซักถามหรือเสริมความได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นจึงมีการหยุดในการครองผลัดนานกว่าในกรณีที่ 3 และกรณีที่ 4 ที่เป็นการสัมภาษณ์ข้อมูลข้อเท็จจริงที่ผู้สัมภาษณ์(IR)ค่อนข้างจะมีความรู้ในเรื่องนี้มากพอสมควรเพราะว่าเป็นข่าวที่สื่อต่างๆให้ความสนใจและมีการนำเสนอรายละเอียดค่อนข้างมาก ดังนั้นผู้สัมภาษณ์(IR)จึงค่อนข้างจะมีประเด็นที่ต้องการพูดไว้ในใจแล้ว เมื่อมีโอกาสพูดจึงสามารถพูดได้อย่างรวดเร็ว

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของข้อมูลทั้ง 4 กรณีเทียบกัน พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)แต่ละกรณีจะมีการหยุดในขณะครองผลัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 1 จะมีช่วงหยุดในการครองผลัดนานที่สุด รองลงมาคือ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 4 ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)กรณีที่ 3 และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)กรณีที่ 2 ตามลำดับ (\bar{x} : 465.3 ms > 394.8 ms > 393.5 ms > 386.6 ms) ผลที่ได้แสดงว่าผู้ให้สัมภาษณ์ที่ใช้เวลาในการคิดก่อนพูดนานที่สุด คือ คุณอัมมาร รองลงมาคือ พ.ต.อ.บำรุงฤทธิ์ คุณประวัตติ และคุณธีรยุทธ ตามลำดับ ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจแสดงว่ามีปัจจัยทางด้านลักษณะเฉพาะบุคคลเข้ามามีอิทธิพล เช่น อายุ และลักษณะการพูดของแต่ละบุคคล เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2) การเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แบบราบรื่น

ปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณีแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.5 ปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของกรณีศึกษา 4 กรณี

บทบาทของ ผู้ร่วมสนทนา	ปริมาณการหยุด (%) (ครั้ง)			
	การสัมภาษณ์ความคิดเห็น		การสัมภาษณ์ข้อเท็จจริง	
	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
ผู้สัมภาษณ์(IR)	29 (13)	17 (6)	40 (42)	36 (27)
	^	^	^	^
ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)	71 (32)	83 (30)	60 (62)	64 (48)

เมื่อพิจารณาปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)เทียบกับผู้ให้สัมภาษณ์(IE) พบว่า ผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีปริมาณการหยุดในการเข้ารับผลผลิตจากอีกฝ่ายหนึ่งแตกต่างกัน โดยพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แบบราบรื่นมากกว่าผู้สัมภาษณ์(IR)ในทุกกรณีศึกษา แสดงว่าในการสัมภาษณ์จะมีกรณีที่ผู้สัมภาษณ์(IR)ส่งผลผลิตให้กับผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มากกว่ากรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ส่งผลผลิตให้ผู้สัมภาษณ์(IR) ลักษณะเช่นนี้จะสะท้อนให้เห็นลักษณะเฉพาะของการสนทนาแบบการสัมภาษณ์ว่าผู้ร่วมสนทนาทั้ง 2 จะมีบทบาทและหน้าที่ที่แตกต่างกัน โดยผู้สัมภาษณ์(IR)จะมีหน้าที่เป็นผู้ขอข้อมูล และผู้สัมภาษณ์(IR)จะมีหน้าที่เป็นผู้ให้ข้อมูล

ปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แบบราบรื่นของกรณีศึกษาทั้ง 4 สามารถเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

ตารางที่ 5.6 ปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE) เปรียบเทียบระหว่างกรณีศึกษา

บทบาทของ ผู้ร่วมสนทนา	ปริมาณการหยุด (%) (ครั้ง)						
	กรณีที่ 3	>	กรณีที่ 4	>	กรณีที่ 1	>	กรณีที่ 2
IR	48 (42)	>	30 (27)	>	15 (13)	>	7 (6)
IE	36 (62)	>	28 (48)	>	18 (32)	>	17 (30)

เมื่อพิจารณาปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นของข้อมูล ทั้ง 4 กรณี เทียบกัน พบว่า ผลของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะสอดคล้องกัน คือ ผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ทั้ง 4 กรณี จะมีปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นแตกต่างกัน โดยในกรณีที่ 3 จะมีปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มากที่สุด แสดงว่าในกรณีที่ 3 นี้ผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์มีการโต้ตอบกันมากที่สุด อาจเป็นเพราะในกรณีนี้มีวัตถุประสงค์การสัมภาษณ์เพื่อขอข้อเท็จจริง และมีหัวข้อการสนทนาเรื่อง " เงิน 5 ล้านบาท " ซึ่งเป็นหัวข้อเรื่องที่ยังคลุมเครืออยู่ ดังนั้นผู้สัมภาษณ์จึงพยายามซักถามรายละเอียดจากผู้ให้สัมภาษณ์ และการที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีผลได้ผลเสียจากการให้สัมภาษณ์ครั้งนี้มากทำให้ไม่ค่อยให้รายละเอียดข้อมูลมากนัก แต่จะเปิดโอกาสให้ผู้สัมภาษณ์ได้ซักถาม ปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นรองลงมาคือกรณีที่ 4 กรณีที่ 1 และกรณีที่ 2 ตามลำดับ แสดงว่าในกรณีที่ 2 ผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์มีการโต้ตอบกันน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะในกรณีที่ 2 นี้มีวัตถุประสงค์การสัมภาษณ์เพื่อขอความรู้ ความคิดเห็นและมีหัวข้อการสนทนาเรื่อง" ธรรมชาติ "ซึ่งเป็นแนวคิดที่ ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้เสนอขึ้น ผู้ให้สัมภาษณ์จึงมีการให้รายละเอียดมากโดยที่ผู้สัมภาษณ์ไม่ต้องถามมากนัก ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์มีระยะเวลาการหยุดแตกต่างกันในแต่ละกรณี คือปัจจัยทางบริบทการใช้ภาษา ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการสนทนา และหัวข้อการสนทนา

ความสัมพันธ์ระหว่างค่าระยะเวลาของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณีแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้ ตารางที่ 5.7 ค่าเชิงกลของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของข้อมูลทั้ง 4 กรณี

บทบาทของ ผู้ร่วมสนทนา	ค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุด (ms)และ(ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)			
	การสัมภาษณ์ความคิดเห็น		การสัมภาษณ์ข้อเท็จจริง	
	กรณีที่ 1	กรณีที่2	กรณีที่3	กรณีที่4
ผู้สัมภาษณ์(IR)	462.7 (340.5)	313.5 (196.7)	322.8 (267.8)	372.7 (308.4)
	^	^	^	v
ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)	622.4 (366.7)	461 (335.6)	363 (347.1)	277.6 (245.9)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)เทียบกับผู้ให้สัมภาษณ์(IE) พบว่าผู้สัมภาษณ์(IR)กับผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าขอบเขตของค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดของผู้สัมภาษณ์(IR)กับผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีศึกษาทั้ง 4 จะซ้อนทับกันอยู่ (IR: \bar{X} 313.5 ms - 462.7 ms, IE: \bar{X} 277.6 ms - 622.4 ms) ค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดของกรณีศึกษาส่วนใหญ่ ได้แก่ กรณีที่ 1 กรณีที่ 2 และกรณีที่ 3 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะเข้ารับผลัดจากการส่งผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)ช้ากว่าการเข้ารับผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)จากการส่งผลัดของผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าลักษณะปกติของการแลกเปลี่ยนผลัดในการสนทนาแบบการสัมภาษณ์ คือ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะเข้ารับผลัดการพูดช้ากว่าผู้สัมภาษณ์(IR) ซึ่งอธิบายได้ว่าเนื่องจากในการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มีหน้าที่เป็นผู้ให้ข้อมูลจึงมักต้องการเวลานานสำหรับการคิดเพื่อหาคำตอบ หรือ สิ่งที่ต้องการพูด ส่วนผู้สัมภาษณ์(IR)ซึ่งเป็นผู้ขอข้อมูลมักจะมีการเตรียมประเด็นต่างๆที่ต้องการซักถามไว้ในใจแล้ว ดังนั้นเมื่อผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ส่งผลัดมาให้ ผู้สัมภาษณ์(IR)จึงมักจะเข้ารับผลัดได้อย่างรวดเร็ว ส่วนกรณีศึกษาที่ 4 ซึ่งมีลักษณะแปลกกว่ากรณีอื่น คือ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะปล่อยให้เกิดช่วงเงียบก่อนเข้ารับผลัดการพูดสั้นกว่าผู้สัมภาษณ์(IR) อาจอธิบายได้ว่า เนื่องจากกรณีนี้เป็นการสัมภาษณ์ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นไปแล้ว โดยมีหัวข้อการสนทนาคือ "การสอบสวนคดีฆาตกรรมนักศึกษาแพทย์" ซึ่งไม่ได้มีผลได้ผลเสียกับผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ซึ่งเป็นตำรวจที่รับผิดชอบคดีนี้มากนัก และเป็นกรณีที่ถือว่าเป็นความสามารถของตำรวจที่สามารถจับคนร้ายได้ ดังนั้นผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีนี้จึงมีความยินดีและเต็มใจที่จะตอบข้อเท็จจริงต่างๆ จึงเข้ารับผลัดเร็ว อีกทั้งกรณีนี้ผู้สัมภาษณ์(IR)มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่สนทนาด่อนข้างละเอียดเพราะสื่อต่างๆเสนอข่าวกันอย่างละเอียด และในรายการนี้ได้เคยมีการพูดคุยในหัวข้อนี้มาก่อนแล้วใน 2 ครั้งก่อน ดังนั้นผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จึงพยายามรักษามบทบาทการเป็นผู้ให้ข้อมูลของตนโดยการเข้ารับผลัดเร็วเพื่อไม่ให้ผู้สัมภาษณ์(IR)แย่งบทบาทการเป็นผู้ให้ข้อมูลจากตน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR) พบว่า กรณีศึกษาทั้ง 4 กรณีจะมีช่วงการหยุดก่อนการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าผู้สัมภาษณ์(IR) คือ คุณสุทธิชัยจะเข้ารับผลัดจากการส่งของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)กรณีที่ 1 ช้าที่สุด รองลงมาคือกรณีที่ 4 กรณีที่ 3 และกรณีที่ 2 ตามลำดับ (\bar{X} : 462.7 ms > 372.7 ms > 322.8 ms > 313.5 ms) ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจเป็นการสะท้อนถึงการให้เวลาของผู้สัมภาษณ์(IR)ต่อผู้ให้สัมภาษณ์(IE) คือ ถ้าผู้สัมภาษณ์(IR)ให้เวลาสำหรับการคิดกับผู้ให้สัมภาษณ์(IE)คนใดมาก

ผู้สัมภาษณ์(IR)ก็จะรอจนแน่ใจก่อนว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)คนนั้นไม่ต้องการพูดอีก จึงจะเข้ารับผลัด ดังนั้นจึงพบว่าผู้สัมภาษณ์(IR)จะเข้ารับผลัดต่อจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ช้า ดังเช่นในกรณีที่ 1 แต่ถ้ากรณีใดผู้สัมภาษณ์(IR)ให้เวลาสำหรับการคิดกับผู้ให้สัมภาษณ์(IE)คนใดน้อย ผู้สัมภาษณ์(IR)ก็จะเข้ารับผลัดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)คนนั้นเร็ว ดังเช่น กรณีที่ 2 แต่นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)จากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะไปสัมพันธ์กับระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ด้วย คือ พบว่า กรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มีช่วงการหยุดในการครองผลัดนาน ผู้สัมภาษณ์(IR)ก็จะเข้ารับผลัดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)คนนั้นช้า แต่ถ้าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มีช่วงการหยุดในการครองผลัดสั้น ผู้สัมภาษณ์(IR)ก็จะเข้ารับผลัดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)คนนั้นเร็วกว่าเมื่อเทียบกับกรณีอื่น

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นของผู้ให้สัมภาษณ์(IE) พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีศึกษาทั้ง 4 จะมีช่วงการหยุดก่อนการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นแตกต่างกัน โดยกรณีที่ 1 จะแตกต่างจากกรณีที่ 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่จะแตกต่างจากกรณีที่ 2 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และกรณีที่ 2 กรณีที่ 3 และกรณีที่ 4 จะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 1 คือ คุณธัมมมารจะเข้ารับผลัดช้าที่สุด รองลงมาคือ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 2 คือคุณธีรยุทธ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 3 คือคุณประวัตติ และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 4 คือ พ.ต.อ.บำรุงฤทธิ์ ตามลำดับ ($X: 622.4 \text{ ms} > 461 \text{ ms} > 363 \text{ ms} > 277.6 \text{ ms}$) ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจอธิบายได้ว่าวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์และ หัวข้อเรื่องในการสนทนาจะมีอิทธิพลต่อระยะเวลาการหยุดของผู้ให้สัมภาษณ์(IE) คือ ถ้าเป็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็น ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มักจะเข้ารับผลัดจากผู้สัมภาษณ์(IR)ช้า($X \cong 500 \text{ ms}$)เพราะต้องการเวลาในการคิดหาคำตอบดังในกรณีที่1และกรณีที่2 แต่ถ้าเป็นการสัมภาษณ์ข้อมูล ข้อเท็จจริง ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มักจะเข้ารับผลัดจากผู้สัมภาษณ์(IR)เร็ว($X \cong 300 \text{ ms}$) เพราะสิ่งที่ตอบเป็นข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้ว

3) การชิงผลัด

ปริมาณการหยุดในการชิงผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณีแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.8 ปริมาณการหยุดในการชิงผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของกรณีศึกษา 4 กรณี

บทบาทของ ผู้ร่วมสนทนา	ปริมาณการหยุด (%) (ครั้ง)			
	การสัมภาษณ์ความคิดเห็น		การสัมภาษณ์ข้อเท็จจริง	
	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
ผู้สัมภาษณ์(IR)	92 (12) v	72 (13) v	70 (14) v	76 (32) v
ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)	8 (1)	28 (5)	30 (6)	24 (10)

เมื่อพิจารณาปริมาณการหยุดในการชิงผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)เทียบกับผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะพบว่าผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีปริมาณการหยุดในการชิงผลัดแตกต่างกัน คือ ผู้สัมภาษณ์(IR)จะมีปริมาณการชิงผลัดมากกว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในทุกกรณีศึกษา ซึ่งลักษณะเช่นนี้สะท้อนให้เห็นบทบาทการเป็นผู้ขอข้อมูลของผู้สัมภาษณ์(IR)ว่าจะมีทั้งการซักถามข้อมูล และการเสริมความเพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์พูดถึงในสิ่งที่ตนอยากรู้

ปริมาณการหยุดในการชิงผลัดของกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณีสามารถเปรียบเทียบกันได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.9 ปริมาณการหยุดในการชิงผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)เปรียบเทียบระหว่างกรณีศึกษา

บทบาทของ ผู้ร่วมสนทนา	ปริมาณการหยุด (%) (ครั้ง)						
	กรณีที่ 4	>	กรณีที่ 3	>	กรณีที่ 2	>	กรณีที่ 1
IR	45 (32)	>	20 (14)	>	18 (13)	>	17 (12)
IE	45 (10)	>	27 (6)	>	23 (5)	>	5 (1)

เมื่อพิจารณาปริมาณการหยุดในการเข้าชิงผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)จะพบว่าผู้สัมภาษณ์(IR)คือ คุณสุทธิชัยจะมีปริมาณการเข้าชิงผลัดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)แต่ละคนแตกต่างกัน คือ จะเข้าชิงผลัดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 4 คือ พ.ต.อ. บำรุงฤทธิ์มากที่สุด รอง

ลงมาคือการเข้าชิงผลจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 3 คือ คุณประวัตติ และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 2 คือ คุณธีรยุทธ และจะเข้าชิงผลจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 1 คือ คุณอัมมมารน้อยที่สุด ตามลำดับ สิ่งที่สังเกตได้ชัดเจนจากผลนี้คือคุณสุทธิชัยจะมีการเข้าชิงผลมากที่สุดตามลำดับในกรณีที่ 4 ซึ่งอาจเป็นเพราะคุณสุทธิชัยมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่สนทนามาก เพราะข่าวเรื่องนี้สื่อต่างๆทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ ให้รายละเอียดมากและติดต่อกันหลายวัน จึงพบว่ามีลักษณะที่ผู้สัมภาษณ์(IR)พยายามจะแย่งบทบาทการเป็นผู้ให้ข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 (ตำแหน่งที่มีเครื่องหมาย * คือตำแหน่งการหยุดที่เกิดการชิงผล)

พ.ต.อ. บำรุงฤทธิ์: ... เช่เราต้องพิสูจน์ทันที ว่า ที่เกิดเหตุที่ฝานั้นเป็นที่นี้ จริงหรือเปล่า=

สุทธิชัย : อ้อ อ้อ

พ.ต.อ. บำรุงฤทธิ์:= การ เห็นไม้ครีบ เราต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ แจ้งพอท

สุทธิชัย : ครับ เค้า

=บอกคำให้การว่าเค้าเป็นคอ แล้วก็ ทิ้งศพไว้ที่นั่น ไปซื้อ มีด

พ.ต.อ. บำรุงฤทธิ์: ปีบคอ ไปซื้อ * ยะ...

เมื่อพิจารณาปริมาณการหยุด ในการชิงผลของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จากข้อมูลทั้ง 4 กรณีจะพบว่า การเข้าชิงผลของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จากผู้สัมภาษณ์(IR)เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้ แต่มักจะมีปริมาณน้อย ปริมาณการชิงผลของผู้ให้สัมภาษณ์จะสอดคล้องกับปริมาณการชิงผลของผู้สัมภาษณ์ คือ ผู้ให้สัมภาษณ์ในกรณีที่ 4 จะมีการเข้าชิงผลมากที่สุด รองลงมาคือผู้ให้สัมภาษณ์ในกรณีที่ 3 ผู้ให้สัมภาษณ์ในกรณีที่ 2 และผู้ให้สัมภาษณ์ในกรณีที่ 1 ตามลำดับ ซึ่งการที่ปริมาณการชิงผลของผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์สอดคล้องกันเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าการชิงผลของผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์เป็นปฏิกริยาตอบสนองกัน คือ ถ้ากรณีใดผู้สัมภาษณ์เข้าชิงผลจากผู้ให้สัมภาษณ์มาก กรณีนั้นผู้ให้สัมภาษณ์ก็จะเข้าชิงผลจากผู้สัมภาษณ์มากเช่นกัน ซึ่งแสดงว่ากรณีนั้นทั้งผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ต้องการเป็นผู้ให้ข้อมูลทั้งคู่ เช่นในกรณีที่ 4 หรืออาจเป็นเพราะว่าในกรณีนั้นผู้ให้สัมภาษณ์ให้รายละเอียดไม่ชัดเจนผู้สัมภาษณ์จึงเข้าชิงผลเพื่อซักถาม และการที่ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องการชี้แจงข้อเท็จจริง และต้องการให้เปลี่ยนแปลงประเด็นการพูดคุย ดังเช่นในกรณีที่ 3 ก็จะทำให้เกิดการชิงผลมากเช่นกัน แต่ถ้ากรณีใดผู้สัมภาษณ์เข้าชิงผลจากผู้ให้สัมภาษณ์น้อย กรณีนั้นผู้ให้สัมภาษณ์ก็จะเข้าชิงผลจากผู้สัมภาษณ์น้อยเช่นกัน ซึ่งแสดงว่าในกรณีนั้นผู้สัมภาษณ์จะเปิดโอกาสให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้พูดอย่างเต็มที่ ดังในกรณีที่ 1 และกรณีที่ 2

ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการหยุดในเชิงผลของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณีแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.10 ค่าเชิงกลของการหยุดในการเชิงผลของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ของข้อมูลทั้ง 4 กรณี

บทบาทของ ผู้ร่วมสนทนา	ค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุด (ms)และ(ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)			
	การสัมภาษณ์ความคิดเห็น		การสัมภาษณ์ข้อเท็จจริง	
	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
ผู้สัมภาษณ์(IR)	165.1 (155.1) ∨	223 (173.9) ∧	150.1 (115.7) ∨	170.2 (129.8) ∧
ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)	96.9 (.)	334.9 (233.8)	102.3 (65)	181.9 (122.6)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดในการเชิงผลของผู้สัมภาษณ์(IR) เทียบกับ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)พบว่า ผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ทุกกรณีจะปล่อยให้เกิดช่วงเงียบก่อนเข้าเชิงผลแตกต่างกันอย่างไม่มียุทธศาสตร์ทางสถิติ และพบว่าจะมีขอบเขตของค่าระยะเวลาเฉลี่ยซ้อนทับกันอยู่ (IR: X 150.1ms - 223 ms, IE: X 96.9 ms - 334.9 ms) จากข้อมูลพบว่า ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดของผู้สัมภาษณ์(IR)กับผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะแตกต่างกันเป็น 2 แบบ คือ แบบแรก ผู้สัมภาษณ์(IR)จะเข้าเชิงผลจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)เร็วกว่า ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)เข้าเชิงผลจากผู้สัมภาษณ์(IR) ซึ่งได้แก่ข้อมูลกรณีที่ 2 และกรณีที่ 4 โดยในกรณีที่ 2 สามารถอธิบายได้ว่าอาจเนื่องจากกรณีนี้ผู้สัมภาษณ์(IR)ไม่ค่อยมีโอกาสได้พูด ดังนั้นเมื่อใดที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)แสดงความลังเล หรือเมื่อใดที่ผู้สัมภาษณ์(IR)อยากพูด ผู้สัมภาษณ์(IR)ก็จะเข้าเชิงผลเร็ว และในกรณีที่ 4 สามารถอธิบายได้ว่าเนื่องจากกรณีนี้ผู้สัมภาษณ์(IR)มีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่สนทนามาก อีกทั้งผู้ให้สัมภาษณ์มีลักษณะการพูดที่ค่อนข้างติดขัด ดังนั้นผู้สัมภาษณ์จึงเข้าเชิงบทบาทการเป็นผู้ให้ข้อมูลกับผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ดังนั้นจะพบว่าผู้สัมภาษณ์(IR)จะเข้าเชิงผลเร็ว แบบที่ 2 คือ ผู้สัมภาษณ์(IR)จะเข้าเชิงผลจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ช้ากว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)เข้าเชิงผลจากผู้สัมภาษณ์(IR) ซึ่งได้แก่ข้อมูลกรณีที่ 1 และกรณีที่ 3 ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจอธิบายได้ว่าเนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ตระหนักถึงบทบาทการเป็นผู้ให้ข้อมูลของตนเองอย่างมาก ดังนั้นเมื่อเห็นว่าผู้สัมภาษณ์(IR)ติดขัดหรือต้องการข้อมูล ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ก็จะรีบให้ข้อมูลอย่างรวดเร็ว ดังในกรณีที่ 1 (สิ่งที่สนับสนุนคำอธิบายนี้คือปริมาณการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นของคุณอัมมาร ดังจะได้กล่าวถึงต่อไป) หรืออาจเนื่อง

ประเด็นที่กำลังสนทนาในขณะนั้นเป็นสิ่งที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ไม่ยากพูดถึง ดังนั้นผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จึงเข้าชิงผลัดเร็วเพราะต้องการขัดจังหวะสิ่งที่ผู้สัมภาษณ์(IR)กำลังจะพูดหรือคิดที่จะพูดถึง หรือเพื่อเสนอข้อมูลที่ขัดแย้งกับที่ผู้สัมภาษณ์(IR)พูด ดังในกรณีที่ 3 นอกจากนี้ยังสังเกตได้ว่าระยะเวลาการหยุดในการชิงผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะมีลักษณะค่อนข้างจะแปรผันตรงตามกัน คือ ถ้ากรณีใดผู้สัมภาษณ์(IR)เข้าชิงผลัดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)เร็ว ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)กรณีนั้นก็เข้าชิงผลัดจากผู้สัมภาษณ์(IR)เร็วเช่นกัน แต่ถ้ากรณีใดผู้สัมภาษณ์(IR)เข้าชิงผลัดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ช้า ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)กรณีนั้นก็เข้าชิงผลัดจากผู้สัมภาษณ์(IR)ช้าเช่นกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดของผู้สัมภาษณ์(IR)คือคุณสุทธิชัย ในการสัมภาษณ์ 4 กรณีจะพบว่าคุณสุทธิชัยจะเข้าชิงผลัดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)แต่ละกรณีแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าผู้สัมภาษณ์(IR)จะเข้าชิงผลัดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 2 ช้าที่สุด รองลงมาคือ ผู้สัมภาษณ์(IR)ในกรณีที่ 4 กรณีที่ 1 และกรณีที่ 3 ตามลำดับ (\bar{X} : 223 ms > 170.2 ms > 165.1 ms > 150.1 ms) ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจสะท้อนถึงความต้องการใช้ข้อมูลของผู้สัมภาษณ์(IR) คือ ถ้าผู้สัมภาษณ์(IR)มีความต้องการรู้ข้อมูลเรื่องนั้นมากซึ่งอาจเนื่องจากผู้สัมภาษณ์(IR)ต้องการรู้เองหรืออาจเนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ไม่ค่อยยินดีให้ข้อมูล ผู้สัมภาษณ์(IR)ก็มักจะมีการเข้าชิงผลัดเร็วกว่ากรณีที่ผู้สัมภาษณ์(IR)ไม่ต้องการรู้รายละเอียดมากนักซึ่งอาจเนื่องจากเป็นสิ่งที่ไม่อยู่ในความสนใจของผู้ชมรายการในขณะนั้นมากนักหรืออาจเนื่องจากโดยปกติแล้วผู้ให้สัมภาษณ์(IE)คนนั้นมีลักษณะการให้ข้อมูลที่ค่อนข้างละเอียดและชัดเจนอยู่แล้ว

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดในการชิงผลัดของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของข้อมูลทั้ง 4 กรณีพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)แต่ละกรณีจะปล่อยให้เกิดขึ้นก่อนการเข้าชิงผลัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 2 จะเข้าชิงผลัดช้าที่สุด รองลงมาคือ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 4 กรณีที่ 3 และกรณีที่ 1 ตามลำดับ ซึ่งลักษณะเช่นนี้น่าจะสะท้อนถึงความต้องการให้ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์(IE) คือถ้าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ต้องการให้ข้อมูลมาก ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ก็จะเข้าชิงผลัดเร็ว

4) การเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่น

ปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณีแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.11 ปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของกรณีศึกษา 4 กรณี

บทบาทของ ผู้ร่วมสนทนา	ปริมาณการหยุด (%) (ครั้ง)			
	การสัมภาษณ์ความคิดเห็น		การสัมภาษณ์ข้อเท็จจริง	
	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
ผู้สัมภาษณ์(IR)	0 (0)	0 (0)	25 (1)	0 (0)
	∨	∨	∨	∨
ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)	100 (5)	100 (1)	75 (3)	100 (1)

เมื่อพิจารณาปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่นจะเห็นได้ว่าการหยุดในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่นจะเกิดขึ้นน้อยมาก ดังนั้นการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่นน่าจะเป็นปรากฏการณ์ที่ไม่ปกติของการสนทนาแบบการสัมภาษณ์ และจากงานวิจัยนี้พบว่าถ้ามีการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่นเกิดขึ้น มักจะเป็นการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่นของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มากกว่าผู้สัมภาษณ์(IR) ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะยิ่งแสดงให้เห็นบทบาทการเป็นผู้ให้ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)อย่างชัดเจน คือ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะตระหนักถึงบทบาทการเป็นผู้ให้ข้อมูลของตน ดังนั้นถ้าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ส่งผลให้ผู้สัมภาษณ์(IR) แล้วผู้สัมภาษณ์(IR)ไม่รับ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ก็มักจะเข้ารับผลอีกครั้ง โดยจะให้ข้อมูลต่อไปเรื่อยๆจนกว่าผู้สัมภาษณ์(IR)ยินดีจะรับผล และกรณีที่พบว่าปริมาณการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)มีน้อยมาก ก็ควรจะสนับสนุนว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)เข้าใจบทบาทและหน้าที่การเป็นผู้ให้ข้อมูลของตนเป็นอย่างดี ดังนั้นเมื่อผู้สัมภาษณ์(IR)ส่งผลมาให้ ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ก็จะเข้ารับผลเสมอ เมื่อใดที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ไม่ยอมเข้ารับผลที่ผู้สัมภาษณ์(IR)ส่งมาให้ น่าจะแสดงว่ามีสิ่งไม่ปกติเกิดขึ้น เช่น อาจเนื่องจากเรื่องที่กำลังพูดกันในขณะนั้น เป็นเรื่องที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ไม่อยากจะพูดถึง ดังที่พบในงานวิจัยนี้ 1 กรณี คือ ในการสนทนาระหว่างคุณสุทธิชัยกับคุณประวีติ ในหัวข้อเรื่อง "เงิน 5 ล้านบาท" ซึ่งสถานการณ์ที่พบว่ามี การเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR)เกิดขึ้นนี้เป็นขณะที่คุณสุทธิชัยถามคุณประวีติเกี่ยวกับกระเป๋าที่บรรจุเงิน 5 ล้านบาท เพื่อจะโยงไปถึงว่าเงินนี้น่าจะถูกส่งมาจากจังหวัดใด ดังบทสนทนา ดังนี้

ตัวอย่างที่ 2 (เครื่องหมายแสดงตำแหน่งการหยุดก่อนการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น)

สุทธิชัย: ได้กระเป๋าใบนั้นเนียเป็นสี เทาหน่อย สิ ครับ

ประวีติ: ผมจำไม่ได้นะ อาจจะเ็นเทาดำ=

=หรือเป็น เทาดำหรืออะไร ครับ ครับ

สุทธิชัย: สาขาบ้านตากที่ จังหวัดตาก เคยไปแถวตากไหม=

=ครับ แล้วไซ้ไม่ครับว่า คนสำคัญๆเกี่ยวกับเรื่องไม้ต่างๆนี้อยู่ที่ตาก

ประวีติ: เคยครับ เคยไปเมื่อคราวที่แล้ว ...

จากสถานการณ์การสื่อสารนี้ผู้วิจัยคิดว่าคุณประวีติไม่ยอมตอบคำถามเรื่องกระเป๋าใส่เงินนี้ เนื่องจากเขาอาจจะไม่อยากจะพูดต่อไปว่าเงินนี้ใครน่าจะเป็นคนส่งมา เพราะถ้าเขาให้ข้อมูลเรื่องนี้ จะเหมือนกับเป็นการไปกล่าวหาบางคน

ค่าระยะเวลาเฉลี่ยของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นของผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ของกรณีศึกษาทั้ง 4 สามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.12 ค่าเชิงกลของการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นของผู้สัมภาษณ์(IR) และผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ของข้อมูลทั้ง 4 กรณี

บทบาทของ ผู้ร่วมสนทนา	ค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุด (ms)และ(ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)			
	การสัมภาษณ์ความคิดเห็น		การสัมภาษณ์ข้อเท็จจริง	
	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
ผู้สัมภาษณ์(IR)	-	-	1826.3 (.) v	-
ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)	1187.8 (265)	1477.4 (.)	1367.3 (404.8)	1359.9 (.)

จากตารางจะสังเกตได้ว่าระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นของผู้สัมภาษณ์จะยาวมาก แสดงว่าผู้สัมภาษณ์จะให้เวลาเพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์เข้ารับผลัดมาก จนกระทั่งแน่ใจว่าผู้ให้สัมภาษณ์จะไม่เข้ารับผลัดจริงๆ ผู้สัมภาษณ์จึงจะเข้ารับผลัดอีกครั้ง

5.3.2 ความแตกต่างของปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ในการจัดผลัด การสนทนา 4 ประเภท ของผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละกรณี

ความแตกต่างของปริมาณและลักษณะทางกลศาสตร์ของการหยุดในการจัดผลัดทั้ง 4 ประเภทของแต่ละกรณีศึกษาจะแสดงให้เห็นว่าผู้ร่วมสนทนาที่มีบทบาทประจำตัวแตกต่างกัน จะมีรูปแบบของปริมาณและระยะเวลาของการหยุดในการจัดผลัดแตกต่างกัน โดยผู้ร่วมสนทนา ที่มีบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์จะมีรูปแบบระยะเวลาของการหยุดในการจัดผลัดที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกันในทุกกรณีศึกษา แต่ผู้ร่วมสนทนาที่มีบทบาทเป็นผู้ให้สัมภาษณ์จะมีรูปแบบของระยะเวลาของการหยุดแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการสนทนา แต่ทั้งนี้ก็จะพบว่าทั้งใน ส่วนของผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์จะมีกรณีศึกษาบางกรณีที่มีลักษณะแตกต่างไปจากกรณีศึกษาส่วนใหญ่ แต่ก็สามารถอธิบายได้โดยพิจารณาถึงบริบทการใช้ภาษาอื่นๆ ของกรณีศึกษานั้นๆ

ปริมาณการหยุดในการจัดผลัด 4 ประเภทของข้อมูล 4 กรณีแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้ ตารางที่ 5.13 ปริมาณการหยุดในการจัดผลัด 4 ประเภทของข้อมูล 4 กรณี

ประเภทของการจัดผลัด	ปริมาณการหยุด (%) (ครั้ง)							
	ผู้สัมภาษณ์(IR)				ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)			
	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
การครองผลัด	79 (95)	82 (84)	63 (96)	54 (68)	91 (365)	93 (431)	81 (302)	89 (484)
	∨	∨	∨	∨	∨	∨	∨	∨
การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น	11 (13)	6 (6)	27 (42)	21 (27)	8 (32)	6 (30)	16 (62)	9 (48)
	∨	∧	∨	∧	∨	∨	∨	∨
การชิงผลัด	10 (12)	13 (13)	9 (14)	25 (32)	0 (1)	1 (5)	2 (6)	2 (10)
	∨	∨	∨	∨	∧	∨	=	∨
การเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น	0 (0)	0 (0)	1 (1)	0 (0)	1 (5)	0 (1)	1 (3)	0 (1)

จากตารางเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณการหยุดในการจัดผลัดทั้ง 4 ประเภทของผู้สัมภาษณ์(IR)ของข้อมูลทั้ง 4 กรณีพบว่าปริมาณการหยุดในการจัดผลัด 4 ประเภทของข้อมูลทั้ง 4 กรณีจะแตกต่างกัน โดยสามารถจัดได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีปริมาณการหยุดในการครองผลัด

มากที่สุด รองลงมาคือ ปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น ปริมาณการหยุดในการชิงผลัด และปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น ตามลำดับ ซึ่งได้แก่กรณีที่ 1 และกรณีที่ 3(แต่ในกรณีที่ 1 ปริมาณการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นจะมากกว่าปริมาณการชิงผลัดเพียง 1 ครั้งเท่านั้น) และกลุ่มที่มีปริมาณการหยุดในการครองผลัดมากที่สุด รองลงมาคือ ปริมาณการหยุดในชิงผลัด และปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น ตามลำดับ ซึ่งได้แก่กรณีที่ 2 และกรณีที่ 4 สาเหตุที่กรณีศึกษาทั้ง 4 มีความแตกต่างกันเช่นนี้อาจเป็นเพราะมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ หัวข้อเรื่องที่สนทนา เป็นต้น

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณการหยุดในการจัดผลัดทั้ง 4 ประเภทของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของข้อมูลทั้ง 4 กรณีจะพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ทั้ง 4 กรณีจะมีปริมาณการหยุดในการจัดผลัดประเภทต่างๆค่อนข้างคล้ายคลึงกัน คือ กรณีศึกษาส่วนใหญ่จะมีปริมาณการหยุดในการครองผลัดมากที่สุด รองลงมาคือ ปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น ปริมาณการหยุดในการชิงผลัด และปริมาณการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น ตามลำดับ ซึ่งน่าจะแสดงว่าในการสัมภาษณ์โดยทั่วไปแล้ว ผลัดที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ได้ครอบครองนั้นมักจะได้มาจากการส่งผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR) จะมีเพียงผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 1 เท่านั้นที่มีปริมาณการชิงผลัดน้อยกว่าปริมาณการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น แต่จะสังเกตได้ว่าเป็นกรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)มีปริมาณการชิงผลัดน้อยที่สุดและมีปริมาณการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นมากที่สุดเมื่อเทียบกับกรณีอื่น ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่าผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีนี้ คือ คุณอัมมาร จะเล่นบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูลอย่างชัดเจนมาก

ความสัมพันธ์ ระหว่างระยะเวลาการหยุดในการจัดผลัดทั้ง 4 ประเภทของผู้สัมภาษณ์(IR)และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณีสามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.14 ค่าเชิงกลของการหยุดในการจัดผลัดการสนทนาประเภทต่างๆของผู้สัมภาษณ์ (IR) และผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ของข้อมูลทั้ง 4 กรณี

ประเภทของการจัดผลัด	ค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุด (ms) (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)							
	ผู้สัมภาษณ์(IR)				ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)			
	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2	กรณีที่ 3	กรณีที่ 4
การเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น	-	-	1826.3 (.)	-	1187.8 (265)	1477.4 (.)	1367.3 (404.8)	1359.9 (.)
			∨		∨	∨	∨	∨
การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น	462.7 (340.5)	313.5 (196.7)	322.8 (267.8)	372.7 (308.4)	622.4 (366.7)	461 (335.8)	363 (347.1)	277.6 (245.9)
	∨	∧	∨	∨	∨	∨	∧	∧
การครองผลัด	353.6 (302.3)	339.7 (263.9)	280.8 (228.1)	322.9 (237.6)	465.3 (292.8)	386.6 (276.9)	393.5 (309.1)	394.8 (249.1)
	∨	∨	∨	∨	∨	∨	∨	∨
การชิงผลัด	165.1 (155.1)	223 (173.9)	150.1 (115.7)	170.2 (129.8)	96.9 (.)	334.9 (233.8)	102.3 (65)	181.9 (122.6)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดในการจัดผลัดทั้ง 4 ประเภทของผู้สัมภาษณ์(IR)พบว่าในทุกกรณีผู้สัมภาษณ์(IR)จะใช้ระยะเวลาการหยุดในการจัดผลัด 4 ประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารูปแบบระยะเวลาการหยุดที่ผู้สัมภาษณ์(IR)ใช้ในการจัดผลัดประเภทต่างๆทั้ง 4 กรณีจะพบว่ามี 3 กรณี คือ กรณีที่ 1 กรณีที่ 3 และ กรณีที่ 4 ที่เหมือนกัน ดังนั้นอาจสรุปรูปแบบการหยุดในการจัดผลัดการสนทนาของผู้สัมภาษณ์(IR)ได้ว่า ผู้สัมภาษณ์(IR)จะปล่อยให้เกิดช่วงการหยุดนานที่สุดในกรณีการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น รองลงมาคือ ช่วงการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น ช่วงการหยุดในขณะที่ผู้สัมภาษณ์(IR)ยังต้องการครองผลัดอยู่ และช่วงการหยุดก่อนที่ผู้สัมภาษณ์(IR)จะเข้าชิงผลัดจากผู้ให้สัมภาษณ์(IE) ตามลำดับ ส่วนกรณีที่ 2 จะแปลกกว่ากรณีอื่นตรงที่ผู้สัมภาษณ์(IR)จะใช้ระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดนานกว่าระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น แต่จะพบว่ามีค่าความต่างน้อยเพียง 26.2 มิลลิวินาที ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าเนื่องจากกรณีนี้ผู้สัมภาษณ์(IR)เข้าชิงผลัดเร็วกว่าในกรณีอื่น เพื่อตอบสนองต่อลักษณะการพูดของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ที่พูดค่อนข้างเยาะ ทำให้ผู้สัมภาษณ์(IR)ไม่ค่อยมี

โอกาสได้พูด เมื่อมีโอกาสจึงรับใจเข้ารับผลัด จึงปรากฏว่าระยะเวลาการหยุดในการเข้ารับผลัดของผู้สัมภาษณ์(IR)ในกรณีนี้เร็วกว่ากรณีอื่น

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระยะเวลาการหยุดในการจัดผลัดทั้ง 4 ประเภทของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)พบว่าในทุกกรณีผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะใช้ระยะเวลาการหยุดในการจัดผลัด 4 ประเภทแตกต่างกัน โดยเมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการทางสถิติจะพบว่าในกรณีที่ 1 และกรณีที่ 4 ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะใช้ระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดแตกต่างจากระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่น จะแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระยะเวลาการหยุดในการครองผลัด การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น และการชิงผลัด แต่ระยะเวลาการหยุดในการชิงผลัดจะแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับระยะเวลาการหยุดในการครองผลัดและการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น ส่วนในกรณีที่ 2 และกรณีที่ 3 พบว่าระยะเวลาการหยุดที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ใช้ในการครองผลัด การเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น และการชิงผลัด จะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่จะแตกต่างจากระยะเวลาการหยุดที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ใช้ในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารูปแบบระยะเวลาการหยุดที่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ใช้ในการจัดผลัดประเภทต่างๆ ทั้ง 4 กรณีจะพบว่าสามารถแบ่งรูปแบบการหยุดในการจัดผลัดได้เป็น 2 แบบ คือ แบบที่ 1 ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ปล่อยให้เกิดระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นนานที่สุด รองลงมาคือ การหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น การหยุดในการครองผลัด และการหยุดในการชิงผลัด ตามลำดับ ซึ่งรูปแบบเช่นนี้เป็นของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 1 และ 2 และ แบบที่ 2 ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ปล่อยให้เกิดระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบไม่ราบรื่นนานที่สุด รองลงมาคือ ระยะเวลาการหยุดในการครองผลัด ระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลัดแบบราบรื่น และการหยุดในการชิงผลัด ซึ่งได้แก่ผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในกรณีที่ 3 และ 4 จะเห็นได้ว่าการแบ่งรูปแบบการหยุดในการจัดผลัดได้ 2 ประเภทเช่นนี้จะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ที่แตกต่างกันของข้อมูลทั้ง 4 กรณี คือ กรณีที่ 1 และ 2 เป็นการสัมภาษณ์เพื่อขอความคิดเห็น ส่วนกรณีที่ 3 และ 4 เป็นการสัมภาษณ์เพื่อขอข้อเท็จจริง ดังนั้นเราอาจกล่าวได้ว่ารูปแบบการหยุดในการจัดผลัดการสนทนาของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)จะแตกต่างกันไปตามบริบทการสนทนา คือ วัตถุประสงค์การสนทนาในครั้งนั้นๆ รูปแบบการหยุดในการจัดผลัดของผู้ให้สัมภาษณ์ในกรณีการสัมภาษณ์ที่มี วัตถุประสงค์แตกต่างกัน สามารถแสดงได้โดยภาพดังนี้

ระยะเวลาการหยุดใน
การสัมภาษณ์: การเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่น > การเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ราบรื่น > การครองผลิตภัณฑ์ > การชิงผลิตภัณฑ์ ความคิดเห็น
การสัมภาษณ์: การเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่น > การครองผลิตภัณฑ์ > การเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ราบรื่น > การชิงผลิตภัณฑ์ ข้อเท็จจริง

ภาพที่ 5.3 รูปแบบระยะเวลาการหยุดของผู้ให้สัมภาษณ์(IE)ในการสัมภาษณ์เพื่อขอความคิดเห็นและการสัมภาษณ์เพื่อขอข้อเท็จจริง

สรุป

จากการศึกษาการสัมภาษณ์ที่ผู้ร่วมสนทนาคนหนึ่งมีบทบาทประจำตัวเป็นผู้สัมภาษณ์และผู้ร่วมสนทนาอีกคนหนึ่งมีบทบาทประจำตัวเป็นผู้ให้สัมภาษณ์พบว่าบทบาทประจำตัวของผู้ร่วมสนทนาเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้คู่สนทนามีปริมาณและระยะเวลาการหยุดในการจัดผลิตภัณฑ์ประเภทต่างๆแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ให้สัมภาษณ์จะมีปริมาณการครองผลิตภัณฑ์และการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แบบราบรื่นและการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ไม่ราบรื่นมากกว่าผู้สัมภาษณ์ แต่จะมีปริมาณการชิงผลิตภัณฑ์น้อยกว่าผู้ให้สัมภาษณ์ และค่าระยะเวลาการหยุดในการครองผลิตภัณฑ์และการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แบบราบรื่นของผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลามากกว่าระยะเวลาการหยุดในการครองผลิตภัณฑ์และการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แบบราบรื่นของผู้สัมภาษณ์ แต่ทั้งนี้จากการพิจารณาขอบเขตระยะเวลาการหยุดในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์แบบราบรื่นและระยะเวลาการหยุดในการชิงผลิตภัณฑ์ของผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์เทียบกับจะพบว่าน่าจะมีปัจจัยอื่นที่เข้ามามีอิทธิพลต่อการแปรของค่าระยะเวลาเหล่านี้ เช่น หัวข้อการสนทนา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมสนทนา และผู้ร่วมสนทนา เป็นต้นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาต่อไปคือถ้าการสนทนานั้นผู้ร่วมสนทนาที่มี บทบาทเป็นผู้ให้สัมภาษณ์มีหลายคน ผลการศึกษาเชิงปริมาณและระยะเวลาการหยุดจะแตกต่างจากงานวิจัยนี้หรือไม่